

Sygn. akt III Ca 1172/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa R. J.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 355/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Maryla Majewska Lewandowska SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1172/14

UZASADNIENIE

Powód R. J. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwoty 50.000zł

z ustawowymi odsetkami od dnia 14 03 2008r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że wykonaniu nieważnej umowy pożyczki zawartej przez strony w dniu 15 05 2003r. zapłacił pozwanej dochodzoną pozwem kwotę w następstwie czego pozwana bez podstawy prawnej uzyskała kosztem jego majątku korzyść majątkową.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w dniu 23 03 2011r. sporządził nakaz zapłaty, w którym polecił pozwanej zapłacić powodowi dochodzone należności.

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wносиła

o oddalenie powództwa, oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu. Zarzucała że utraciła uzyskane kosztem powoda wzbogacenie, gdyż uzyskane

od powoda środki finansowe zostały przez niego - działającego jako organ pozwanej - przeznaczone na poczynienie nakładów na nieruchomości pozwanej, która następnie stała się własnością córki powoda K. B., a zakupione ruchomości znalazły się w jej posiadaniu i spółka utraciła je w taki sposób, że nie jest już wzbogacona.

Sąd Rejonowy Tarnowskich Górach w wyroku z dnia 18 12 2013r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 20.000zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 03 2008r. i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje:

art. 405 k.c. i art. 410 k.c. Stwierdził, że z opinii biegłego wynika, że udzielona pozwanej przez powoda pożyczka została częściowo spłacona (w wysokości 7.000zł) oraz skompensowana przy sprzedaży nieruchomości, w następstwie czego dotychczas nie została rozliczona tylko część udzielonej pożyczki w wysokości 20.000zł, którą pozwana zobowiązana jest mu zwrócić jako świadczenie nienależne w rozumieniu regulacji art. 410 k.c. Pozwana dokonując częściowej spłaty liczyła się z obowiązkiem jej zwrotu i tym samym „nie można uznać, że jej obowiązek w tym zakresie wygasł”, co w tej części czyniło powództwo uzasadnionym.

Orzekając o należnych powodowi odsetkach ustawowych od należności głównej, orzekł stosując regulacje art. 481 § 1 k.c. zasądzając zgodnie z żądaniem pozwu a o kosztach procesu procesu orzekł na podstawie regulacji art. 100 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana (...) Spółka**

z ograniczoną odpowiedzialnością w Z., w części uwzględniającej powództwo, która wносиła o zmianę wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu za obie instancje, bądź uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucała, że przy ferowaniu wyroku popełniono błąd w ustaleniach faktycznych, przez przyjęcie, że liczyła się ona z obowiązkiem zwrotu otrzymanej pożyczki oraz że naruszono prawo materialne, regulację art. 409 k.c. przez przyjęcie, że nie wygasł obowiązek zwrotu nienależnego świadczenia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają ono źródło w reżimie odpowiedzialności z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę i skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w zebranych w sprawie materiale dowodowym, którego ocena jest logiczna, mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

Podniesiony w apelacji zarzut popełnienia błędu w ustaleniach faktycznych

w istocie kwestionuje dokonaną przez Sad Rejonowy ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego i jako taki nie ma wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji

Prawidłowa jest także dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego.

Ma ona oparcie w prawidłowo zastosowanych przepisach prawa wskazanych

w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i Sąd odwoławczy ocenę tę w całości podziela

i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Z poczynionych i nie kwestionowanych w apelacji ustaleń faktycznych wynika, że pozwana częściowo zwróciła powodowi udzieloną jej pożyczkę (w kwocie 7.000zł).

Nastąpiło to już po zużyciu uzyskanej kosztem majątku powoda korzyść majątkowej (przeniesieniu na rzecz córki powoda K. B. własność nieruchomości oraz zakupieniu ruchomości), stąd też Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że pozwana nie tylko powinna była liczyć z obowiązkiem jej zwrotu ale wręcz miała tego świadomość, co dodatkowo potwierdza fakt, iż w odpowiedzi na wezwania powoda informowała go, że wierzytelności spółki zostaną uregulowane po dokonaniu inwentaryzacji jej majątku oraz rozliczeniu wszystkich wzajemnych zobowiązań i dopiero w odpowiedzi na przedsądowe wezwanie do zapłaty podniosła, że zawarta umowa pożyczki jest nieważna

z uwagi nienależytą reprezentacją spółki (do tego czasu traktowała umowę za ważną).

Dlatego Sąd Rejonowy trafnie ocenił, że w sprawie nie ma zastosowania regulacja art. 409 k.c. a podniesiony w apelacji zarzut jej naruszenia jest nieuzasadniony.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja jest bezzasadna

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 13 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348, z późniejszymi zmianami) biorąc pod uwagę, iż pozwana uległa w całości w postępowaniu odwoławczym

i powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika

SSR (del.) Maryla Majewska Lewandowska SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek